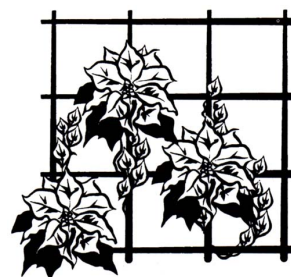

3. Adventná nedeľa C

Radujte sa neprestajne v Pánovi!
Opakujem: Radujte sa!
Pán je blízko. (Flp 4,4.5)

Prvé čítanie

Kniha proroka Sofoniáša 3,14-17

Jasaj, dcéra sionská, plesaj, Izrael, raduj sa a vesel' z plného srdca, dcéra jeruzalemská! Pán zrušil tvoj trest, odvrátil nepriateľa. Kráľ Izraela, Pán je s tebou, neboj sa nijakého zla!

V onen deň povedia Jeruzalemu: "Neboj sa, Sion, nech ti ruky neochabnú! Pán, tvoj Boh, je s tebou, hrdina, ktorý ťa zachráni. Teší sa a plesá nad tebou, obnovuje k tebe svoju lásku, plesá nad tebou a jasá."

Druhé čítanie

List Filipanom 4,4-7

Bratia a sestry, vždy sa radujte v Pánovi! Opakujem: Radujte sa! Vaša šľachetnosť nech je známa všetkým ľuďom. Pán je blízko. O nič nebuďte ustarostení. Ale svoje žiadosti o všetko prednášajte Bohu modlitbou a poníženou prosbou so vzdávaním vďaky.

A pokoj, ktorý vychádza z Boha – pokoj, ktorý prevyšuje každú predstavu –, uchráni vaše srdcia a vaše myšlienky v Kristu Ježišovi.

Evanjelium

Lukáš 3,10-18

Zástupy sa pýtali Jána: "Čo máme teda robiť?"

On im odpovedal: "Kto má dvoje šiat, nech jedny dá tomu, čo nemá nijaké, a kto má niečo na jedenie, nech urobí podobne!"

Aj mýtnici prišli, aby sa dali pokrstiť, a hovorili: "Učiteľ, čo máme robiť?"

On im povedal: "Nevymáhajte viac, ako vám určili!"

Pýtali sa ho aj vojaci: "A čo máme robiť my?"

A on im odpovedal: "Nikoho neobťažujte, nikomu neublížujte a buďte spokojní so svojím žoldom!"

Ľud žil v očakávaní a všetci si o Jánovi v duchu mysleli, že azda on je Kristus. Ale Ján dal odpoveď všetkým: "Ja vás krstím vodou. No

prichádza mocnejší, ako som ja. Ja nie som hoden rozviazať mu remienok na obuvi. On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom. V ruke má vejačku aby vyčistil svoje humno a pšenicu zhromaždil do svojej sýpky; ale plevy spáli v neuhasiteľnom ohni."

A ešte mnohými inými slovami napomínal ľud a ohlasoval mu blahozvešť.

Na zamyslenie

Nič sa v biblii tak často nevyžaduje ako radosť. Viac ako 300-krát sa toto slovo, popr. slovo s podobným významom vyskytuje vo Sv. písme. Na tretiu adventnú nedeľu je slovo "radosť" hlavným motívom všetkých liturgických textov. Radosť z Boha, ktorý nenechá nás, ľudí, v štichu, ale chce nás zachrániť od všetkého zlého.

Už čítanie zo Starého zákona je vzorovým príkladom pre biblickú "radostnú zvešť". Ako dôkaz Svojej lásky, Boh zachráni izraelský národ z každého nešťastia a urobí koniec všetkému zlému.

Aj Pavol je naplnený touto radosťou, a to tak silno, že sa snaží vysvetliť svojim poslucháčom, ako veľmi je radosť v živote každého potrebná a nemala by nikdy chýbať v dobrých a ani v zlých časoch, ktoré nás zastihnú. Je to radosť, ktorá, keď je pravá, zasiahne, naplní celého človeka. Pavol vie, o čom hovorí. On, ktorý počas písania tohoto listu sedí vo väzení, keď je prenasledovaný, trpí a je neistý, čo sa týka jeho ďalšej budúcnosti. Jeho dôvodom k radosti je to, že vie a dôveruje, že Boh je blízko.

Skúsenosť Božej blízkosti a to, čo vďaka tomu dostávame, odpovedá automaticky na otázku, s ktorou sa stretávame v evanjeliu: "Čo teda máme robiť?" Keď zakúsime to, že sme nesení Božou blízkosťou a láskou, keď radosť z tejto skúsenosti sa ako svetlo v našom človeku rozžiari a rozjasní naše vnútro stále viac a viac, tak potom bude sama od seba chcieť preniknúť, dostať sa von ako želanie zmeniť svoj život, obnoviť ho, aby toto svetlo v nás už nezaniklo, ale naopak, aby sme ho priniesli aj iným. Kto stretol Boha, už nebude chcieť žiť ďalej ako predtým.

Je však vôbec možné radovať sa vo svete, v ktorom vládne tak veľa strachu, chaosu, hriech a nešťastie? Bez toho, že by sme popreli temnotu, v ktorej tiež žijeme, pomáha nám nájsť odpoveď prvé čítanie: Uprostred teba je Pán, tvoj Boh, spásonosný hrdina; On obnoví svoju lásku... len Boh môže oslobodiť. S vlastnými silami nedokážeme veľa náročných situácií zvládnuť, prekonať. A to vie aj sv. Pavol. Božie dejiny izraelského národa nás však učia, že Boh je ten, ktorý stojí na našej strane v najväčšej núdzi a biede, ktorý s nami spolucíti a snaží sa vyslobodiť nás od všetkého zlého.

Teraz však ruku na srdce – sme naozaj naplnení touto dôverou a istotou Božej blízkosti? Radosť sa chce zdieľať, darovať sa ďalej. Sú naše rodiny, naša práca, cirkev naozaj naplnené touto radosťou a láskavosťou tak, že každý sa cíti byť nami prijatý, cíti sa dobre? Nenechajme sa preto nikým prehovoriť, že nesmieme a nemáme byť radostní! Radosť je najsilnejšie vyjadrenie lásky k životu a k Bohu, ktorý tento život daruje, posilňuje a naplňa, završuje. Nech je takáto radosť základom nášho celého života a nachádza v ňom vždy nové a kreatívne vyjadrenie! Pretože bez nej bude každý náš dobre myslený plán a namáhavé realizovanie nášho životného smerovania ("Čo teda máme robiť?") len bezduchým a neradostným plnením príkazov.